

פלביוס ציין שהם חיו בכל עיר בישראל ואף סיפר שאחד ממנהיגי המרד הגדול היה איסי. הוא אף הרבה שבח על הכנסת האורחים שלהם. האיסיים תוארו על ידי פלביוס כאידיאליסטים - חבורה העוזבת את הבלי העולם הזה, מתעלה מעל לעולם החומרי, מגיעה להכרה מיסטית, ומוותרת על חיי המותרות. הם נהגו, כמו כן, להשתתף ברכושם - בדומה לרעיון הקיבוץ המודרני (שסופו המר בישראל ידוע...)

לוח השנה של האיסיים

אוצר חכמה

האיסיים השתמשו בלוח שנה משלהם - שתיאם בין מחזור השבוע למחזור השמש והתעלם ממחזור הירח. בלוח זה, השנה החדשה החלה באחד בניסן - שחל תמיד בתחילת האביב, קרוב למועד שוויון היום והלילה - וכללה 364 ימים (מספר המתחלק ב-7). השנה החלה, לפיכך, תמיד ביום רביעי ולכל חג היה יום קבוע בשבוע. את הימים החסרים השלימו, כנראה, באמצעות הוספת שבוע נוסף לשנה כשהצטברו שבעה ימים מלאים. המועדים של לוח האיסיים חלו בהפרשים של שבעה שבועות (יובל) ובהם כמה שאינם זכורים לנו כיום: מועד ביכורי התירוש ומועד ביכורי היצהר. הלוח מתואר בפירוט רב בספר היובלים ובמגילת המקדש.

כת ה'איסיים' לפי מה שמוסר לנו יוסף בן גוריון בספרו יוסיפון, הייתה כת שפרשה מקרב היהדות והלכו לגור במדברות יהודה, בפרישות מבני אדם, הם לא קיבלו את סמכותם של חכמי ישראל הפרושים, וכך יצאו מרעה אל רעה, עד שעשו חגים וזמנים לעצמם, דבר שכמובן גרם לניתוקם מהיהדות לתמיד, וכפי המצב היום שלא נשאר זכר לכת זה בישראל.

יוסיפון מתאר באורך את חיי הכת, והוא אף מגלה שהוא עצמו רצה לבדוק אותם ולכן הצטרף עמם זמן מסוים וחי באורחות חייהם, עד שעמד על טיבם וחזר אל הפרושים. בהיותם כת מבודדת החיה במדברות, הם פיתחו או עיוותו השקפות עצמיות בנוגע לעתיד העולם, ופירשו דברי הנביאים באופן מעוות שלא כפי מה שפירשו תלמידי הנביאים עצמם, מה שגרם להמצאה של מלחמת בני אור וכו', דברים תמוהים ולא מובנים.

זהו סוף כל כת שפרשה מהיהדות האוטנטית, וחיפשה לעצמה ריגושים אחרים, סופה שהתאדתה עם הזמן, ונשארנו רק אנחנו תלמידי הפרושים המקובלים דור אחר דור עד משה רבינו ללא שינוי אפילו בזיז כל שהוא.

אח"ח 1234567

"ויש עוד כת שנייה לאיסיים, ואנשיה אינם שונים במנהגיהם ובחוקותיהם מיתר אחיהם, ורק במשפט על הנשואים נבדלו מהם...רק למען החיות זרע על פני האדמה...והצדוקים קשים גם לאחיהם ומקבלים את פני חבריהם בכעס, כאילו היו נוכרים להם" (תולדות מלחמת היהודים, ספר ב' פרק ח' י"ג)

הקראים.

הקראים עצמם אומרים שהם ממשיכי ההלכה הקדומה והמקורית מימי משה רבנו. הם אומרים שעד לתקופה החשמונאית המאוחרת ולצמיחת כת הפרושים ששינתה את ההלכה היהודית, נהגו הכול בדרכם.

אוצר החכמה

אבל זה חלק מדעתם העקומה.

דבריהם, לכל אורך ההיסטוריה היהודית מאז התקופה הבתר-חשמונאית עד להקמתה הרשמית של התנועה הקראית בימי ענן בן דוד הנשיא היו חוגים ששמרו על התנגדותם לתושב"ע. איחודם וגיבושם של חוגים אלו לתנועה אירע רק בימי ענן בן דוד הנשיא, בתקופה בה החלו ראשי הגולה בבבל לקדש את התלמוד כספר מחייב לעם היהודי.

"יהדות" קראית

גם היום צריך להיזהר מהקראים.

בתמונה בית הכנסת של הקראים בירושלים אין שם היום מניין אומרים שקיללו אותם והדבר מתקיים שלא יהיה להם מנין בירושלים

אנשים הידועים בשם **קראים** היו פעם תנועה גדולה. הקראים ידועים גם בכינויים **בני מקרא** ו**בעלי מקרא**, מקור השם הוא השורש העברי **ק.ר.א.** מקובל ששם זה ניתן לקראים משום שהם נוהגים על פי המקרא (התנ"ך) בלבד ואינם מקבלים את התורה שבעל פה, אולם יש הסבורים שהקראים נקראו כך משום שהם **קראו** ליהודים לדחות את האמונה בתורה שבעל פה. ולהאמין בתורה שבכתב בלבד.